

VEDLEGG XIII

NEVNT I ARTIKKEL 8.21

TELEKOMMUNIKASJONSTJENESTER

VEDLEGG XIII

NEVNT I ARTIKKEL 8.21

TELEKOMMUNIKASJONSTJENESTER

ARTIKKEL 1

Virkeområde og definisjoner

1. Dette vedlegget får anvendelse på tiltak som statspartene treffer, og som har innvirkning på handel med telekommunikasjonstjenester.¹ Vedlegget får ikke anvendelse på statspartenes tiltak med hensyn til kringkasting eller kabelsending av radio- eller fjernsynsprogrammer.²
2. Ingen bestemmelse i dette kapittelet skal forstås slik at den
 - a) krever at en statspart skal gi en tjenesteyter fra en annen statspart tillatelse til å etablere, bygge, erverve, leie, drive eller levere teletransportnett eller -tjenester, på annen måte enn det som er fastsatt i dens bindingsliste, eller
 - b) krever at en statspart forplikter tjenesteytere under sin jurisdiksjon til å etablere, bygge, erverve, leie, drive eller levere teletransportnett eller -tjenester som ikke tilbys allmennheten.
3. I dette vedlegget menes med
 - a) «telekommunikasjonstjenester» overføring og mottak av signaler ved et hvilket som helst elektromagnetisk hjelpemiddel som tilbys allmennheten. Sektoren for telekommunikasjonstjenester omfatter ikke økonomisk virksomhet som består i å tilby innhold som krever telekommunikasjonstjenester for å transporteres;
 - b) «reguleringsmyndighet» det organet eller de organene som er tillagt reguleringsoppgaver forbundet med spørsmål nevnt i dette vedlegget,
 - c) «betydelig tjenesteyter» en tjenesteyter som er i stand til i vesentlig grad å påvirke vilkårene for deltakelse (idet det tas hensyn til pris og levering) i de relevante markedene for grunnleggende telenett eller telenettjenester som en følge av en posisjon i det, og
 - d) «transportnett for telekommunikasjon» den offentlige telekommunikasjonsinfrastrukturen som muliggjør

¹ I dette vedlegget skal «handel med telekommunikasjonstjenester» forstås i samsvar med definisjonen i artikkel 8.2 (Definisjoner) bokstav a i avtalen.

² I dette vedlegget skal «kringkasting» defineres som fastsatt i de nasjonale lovene og forskriftene i hver statspart.

telekommunikasjon mellom og blant definerte nettermineringspunkter.

ARTIKKEL 2

Tiltak for å ivareta konkurransen

1. Hver statspart skal ha egnede tiltak som hindrer tjenesteytere i å delta i konkurransebegrensende praksis eller å videreføre slik praksis.
2. Konkurransebegrensende praksis nevnt i nr. 1 skal særlig omfatte
 - a) å delta i konkurransebegrensende krysssubsidiering,
 - b) å bruke opplysninger fra konkurrenter på en slik måte at det virker konkurransebegrensende, og
 - c) å unnlate å gi andre tjenesteytere, når det er aktuelt, tekniske opplysninger om nødvendige fasiliteter og kommersielt relevante opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne yte tjenester.

ARTIKKEL 3

Samtrafikk

1. Denne artikkelen får anvendelse på sammenkobling med tjenesteytere som tilbyr telekommunikasjonsnett eller -tjenester, for å gjøre det mulig for brukere av én tjenesteyter å kommunisere med brukere av en annen tjenesteyter og å få tilgang til tjenester levert av en annen tjenesteyter, der tjenesteyteren har påtatt seg spesifikke forpliktelser.
2. Enhver leverandør som har tillatelse til å levere teletjenester, skal ha rett til å forhandle om samtrafikk med andre leverandører av telenett og teletjenester. Samtrafikk bør i prinsippet avtales på grunnlag av kommersielle forhandlinger mellom de berørte leverandørene.
3. Når nasjonale lover og forskrifter krever at leverandører skal samtrafikktilkobles, skal slik samtrafikk tilbys i tide, på vilkår og betingelser (herunder tekniske standarder og spesifikasjoner) som er gjennomsiktlige, rimelige, i betraktning av hva som er økonomisk mulig, og tilstrekkelig detaljerte og atskilte, slik at leverandøren ikke trenger å betale for nettkomponenter eller fasiliteter som han ikke trenger for de tjenestene som skal ytes. Slik samtrafikk skal tilbys på teknisk gjennomførbare punkter i tillegg til de nettermineringspunktene som tilbys flertallet av brukerne, med forbehold om rimelige avgifter og en vurdering fra reguleringsmyndigheten, der det er relevant.
4. Hver statspart skal sikre at enhver leverandør som i henhold til nasjonal lovgivning er forpliktet til å tilby samtrafikk, offentliggjør prosedyrene som gjelder for samtrafikkforhandlinger.
5. Hver statspart skal sikre at betydelige tjenesteytere enten gjør sine egne samtrafikkavtaler tilgjengelige for tjenesteytere fra en annen statspart eller kunngjør sine standard samtrafikktilbud.

6. Når tjenesteytere er ute av stand til å løse tvister knyttet til forhandlingene om en samtrafikkavtale som nevnt i nr. 3 innenfor et rimelig tidsrom, skal hver statspart påse at tjenesteyterne søker bistand fra et uavhengig nasjonalt organ, som kan være reguleringsmyndigheten nevnt i artikkel 6 (Reguleringsmyndighet), for å få løst tvister om hensiktsmessige vilkår, betingelser og satser for samtrafikk innenfor et rimelig tidsrom.

7. Dersom en tvist som nevnt i nr. 6 ikke kan løses, skal dette organet eller denne myndigheten fastsette vilkårene for samtrafikken i samsvar med prinsippene for den aktuelle sektoren samt prinsippene i dette vedlegg. Bistanden kan omfatte spesielle meglingsforhandlinger.

ARTIKKEL 4

Leveringspliktige tjenester

1. Hver statspart har rett til å fastsette den leveringspliktige tjenesten den ønsker å innføre eller opprettholde.
2. Hver statspart skal forvalte enhver plikt til å tilby universelle tjenester som den innfører eller opprettholder, på en åpen, objektiv, ikke-diskriminerende og konkurransenøytral måte.

ARTIKKEL 5

Framgangsmåte for tildeling av tillatelse

1. Når det kreves tillatelse for å yte en telekommunikasjonstjeneste, skal vedkommende myndighet i en statspart gjøre følgende offentlig tilgjengelig
 - a) vilkårene og betingelsene knyttet til tillatelsen,
 - b) tiden det normalt tar for å avgjøre en søknad om tillatelse, og
 - c) kriteriene for tildeling av bruksrettigheter til knappe ressurser.
2. Med unntak av lisenser knyttet til bruk av frekvensspekter skal vedkommende myndighet i en statspart, dersom det kreves lisens for å yte en telekommunikasjonstjeneste og vilkårene som får anvendelse, er oppfylt, treffe en avgjørelse, som hovedregel innen tolv måneder etter at det er sendt inn en søknad som anses for å være fullstendig og korrekt i henhold til den aktuelle statspartens nasjonale lover og forskrifter.
3. Vedkommende myndighet i en statspart skal underrette søkeren om utfallet av søknaden så snart det er truffet avgjørelse. Dersom en søknad om lisens avslås, skal vedkommende myndighet i statsparten på anmodning opplyse søkeren om årsaken til avslaget.

ARTIKKEL 6

Reguleringsmyndighet

1. Hver statsparts reguleringsmyndighet for telekommunikasjonstjenester skal være atskilt fra, og skal ikke være ansvarlig overfor, enhver tjenesteyter som tilbyr telekommunikasjonstjenester.
2. Hver statspart skal sikre at dens reguleringsmyndighets vedtak og framgangsmåter er nøytrale med hensyn til samtlige markedsdeltakere.
3. Hver statspart skal sikre at en annen statsparts tjenesteytere som berøres av vedtak truffet av statspartens reguleringsmyndighet, skal ha adgang til å klage til et uavhengig forvaltningsorgan eller en domstol i samsvar med statspartens nasjonale lover og forskrifter.

ARTIKKEL 7

Begrensede ressurser

Hver statspart skal gjennomføre sine ordninger for bruk av begrensede ressurser, herunder frekvenser, nummer og framføringsrett, objektivt, rettidig og på en gjennomsiktig og ikke-diskriminerende måte. Hver statspart skal gjøre offentlig tilgjengelig den gjeldende statusen for tildelte frekvensbånd, men det er ikke nødvendig med detaljert identifikasjon av frekvenser for spesifikk statlig bruk.

ARTIKKEL 8

Internasjonale roamingtjenester for mobil

1. Partene skal bestrebe seg på å samarbeide om å fremme gjennomsiktige og rimelige priser for internasjonale roamingtjenester med sikte på å redusere slike priser og fremme vekst i handelen mellom partene og øke forbrukernes velferd.
 2. Partene skal sørge for at tydelig informasjon er tilgjengelig for brukere av internasjonale roamingtjenester.
-